

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมินนางสาวเพชรรัตน์ จันทร์แก้ว.....

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ส่วนอุทยานแห่งชาติ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์
ที่ ๑๓ (แพร่)

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ทำหน้าที่หัวหน้าวนอุทยานแพะเมืองผี หัวหน้าฝ่ายศึกษาวิจัย
ส่วนอุทยานแห่งชาติ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) และทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยควบคุมพื้นที่เพื่อ
เตรียมการประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแม่สลิ จังหวัดแพร่

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๔๓๘๙ ส่วนฟื้นฟูและพัฒนา
พื้นที่อนุรักษ์ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๔ หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ปฏิบัติงานใน
ฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้
ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงาน ที่ต้องตัดสินใจหรือ
แก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสพกา
รณโดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ปฏิบัติงานที่ต้
องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง แผนการบริหารจัดการวนอุทยานแพะเมืองผี

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑. ความรู้วิชาทางด้านวนศาสตร์ ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ความรู้ในการจัดทำแผนงาน และการบริหารจัดการ เช่น บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ

๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์ การรู้ถึง
จุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน มองเห็นโอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจน
ผลกระทบต่อองค์กร

๔. ความรู้ในการประสานงาน ระหว่างหน่วยงานต่างๆ การทำงานร่วมกับชุมชนในพื้นที่

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

การวางแผนเป็นกลไกสำคัญในการนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความซับซ้อนมากขึ้น ระดับของการท่องเที่ยวและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่สูงขึ้น ซึ่งสิ่งสำคัญของการวางแผนพื้นที่อนุรักษ์ จะต้องมีการวางแผนและพัฒนาเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่มีความสนใจในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ภายใต้เจตนารมณ์ของการประกาศจัดตั้งพื้นที่อนุรักษ์ ดังนั้นจำเป็นต้องเข้าถึงและคำนึงถึงรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การจัดการองค์กร การป้องกันรักษาทรัพยากรเพื่อให้บริการทางสิ่งแวดล้อมที่ดี การแทนคุณระบบนิเวศ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน ผลประโยชน์ที่มีต่อผู้ที่อยู่นอกเขตพื้นที่อนุรักษ์

การวางแผน (planning) เป็นการกำหนดกิจกรรมล่วงหน้าโดยมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมีระยะเวลาในการวางแผนและนำไปสู่การปฏิบัติ การวางแผนเป็นกิจกรรมที่กระทำเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องและมีขั้นตอน โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบระเบียบ มีการระดมความคิดเห็นจากหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานที่ทำการวางแผน การวางแผนยังคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งต่อพื้นที่ที่ทำการวางแผนโดยตรงและพื้นที่ข้างเคียง นอกจากนี้การวางแผนจำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติและตอบสนองความต้องการของส่วนรวม โดยให้สาธารณชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการวางแผนด้วย การวางแผนจะต้องมีขั้นตอนการติดตามตรวจสอบและประเมินผลของแผนงานที่สร้างขึ้น รวมทั้งมีการปรับปรุงแผนตามความเหมาะสมเพื่อให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการประกาศจัดตั้งพื้นที่

แผนการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพลุกษศาสตร์ สวนรุกชชาติ หรือแผนการจัดการคือผลผลิต ที่ได้จากขบวนการวางแผนเป็นเอกสารที่เขียนขึ้น มีการเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสีย สำหรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรและจัดการใช้ประโยชน์ในพื้นที่และบริเวณโดยรอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเจตนารมณ์ของการประกาศจัดตั้งพื้นที่ โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย วัตถุประสงค์การจัดการ วิธีการ และแนวทางที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ มีการอบการดำเนินการซึ่งจะมีการจัดลำดับเกี่ยวกับการจัดการ การปฏิบัติและการวางแผน ซึ่งเป็นเอกสารที่จะใช้เป็นแนวทางและกำกับการบริหารจัดการพื้นที่ในปัจจุบันและอนาคต ข้อเสนอแนะในอนาคต เพื่อเป็นแนวทางและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการพัฒนาและกิจกรรมการบริหารจัดการที่จะมีการดำเนินการในพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งพื้นที่อนุรักษ์

วนอุทยานแพะเมืองผี จังหวัดแพร่ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ห่างจากตัวอำเภอเมืองแพร่ ระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร การเดินทางเข้าถึงสะดวก เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดแพร่ แหล่งท่องเที่ยวประกอบด้วยแอ่งดินแพะเมืองผี ซึ่งเป็นลักษณะทางธรณีวิทยา เกิดจากการพังทลายโดยการกัดเซาะตามธรรมชาติ โดยกระแสน้ำเป็นเวลานาน ทำให้พื้นที่บางส่วนเป็นที่สูงต่ำสลับกันไป มีหน้าผาและเสาหินมีรูปร่างแตกต่างกัน ทำให้เกิดความสวยงามเฉพาะตัว เหมาะสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นสถานที่ศึกษาธรรมชาติ เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่มีลักษณะเป็นป่าเต็งรังผสมป่าดิบแล้ง ได้รับการประกาศจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง กำหนดบริเวณพื้นที่ ในท้องที่ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ให้เป็นวนอุทยาน พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๓๐๑ ง หน้า ๓๗ มีพื้นที่ ๒๑๒ ไร่

การจัดทำแผนการบริหารจัดการวนอุทยานแพะเมืองผี จังหวัดแพร่ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่วนอุทยานแพะเมืองผี ให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความยั่งยืน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความสุขจากการปฏิบัติงาน ประชาชน นักท่องเที่ยว สามารถเข้ามาท่องเที่ยว ศึกษาธรรมชาติ และมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองรับการดำเนินงานของพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินการสอบถามนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยวโดยแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาวนอุทยานแพะเมืองผี

๒. ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis โดยเจ้าหน้าที่วนอุทยานแพะเมืองผี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบุคคลภายนอก

๓. การจัดแบ่งเขตการจัดการเพื่อรองรับกิจกรรมในการบริหารจัดการวนอุทยาน

๔. การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและการบริหารจัดการ

๕. ศึกษาแผนงานในระดับต่างๆ เช่น ระดับยุทธศาสตร์ประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แผนของจังหวัดแพร่ แผนของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) ตลอดจนแผนของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเชื่อมโยงสู่แผนการบริหารจัดการของวนอุทยานแพะเมืองผี

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จเชิงปริมาณ ๑) จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้นและใช้เวลาอยู่ในพื้นที่นานขึ้น

๒) ผู้ประกอบการในพื้นที่จำหน่ายอาหารและสินค้าที่ระลึกได้เพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละ ๘๐ ของเจ้าหน้าที่มีแนวทางในการพัฒนาพื้นที่วนอุทยานแพะเมืองผี

วัดโดย : การนับจำนวนนักท่องเที่ยว และสอบถามรายได้จากผู้ประกอบการ โดยเปรียบเทียบจากสถิตินักท่องเที่ยวในปีที่ผ่านมา

ผลสำเร็จเชิงคุณภาพ ๑) นักเรียน นักศึกษา ประชาชน มีความรู้และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓) วนอุทยานแพะเมืองผี เป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่มีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์และยั่งยืน มีแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ สามารถนำไปวางแผนการปฏิบัติงานของหัวหน้าวนอุทยานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในแต่ละปี ซึ่งแผนบริหารจัดการดังกล่าวมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกมากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่ทุกคนรู้หน้าที่ และมีเป้าหมายในการปฏิบัติงาน

วัดโดย : จัดทำแบบสอบถาม และสอบถามจากคณะครู การเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

วนอุทยานแพะเมืองผี เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ในพื้นที่จังหวัดแพร่ ระยะทางห่างจากตัวอำเภอเมืองแพร่ ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๒๑๒ ไร่ พื้นที่เป็นป่าเต็งรังที่สมบูรณ์และเป็นพื้นที่ป่าที่อยู่ใกล้เมือง ซึ่งในอนาคตพื้นที่โดยรอบจะต้องได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนสภาพเป็นเมือง เนื่องจากปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้างศูนย์ราชการจังหวัดแพร่ ซึ่งอยู่ห่างจากวนอุทยานแพะเมืองผี ระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตร ซึ่งการจัดทำแผนการบริหารจัดการวนอุทยานแพะเมืองผี จังหวัดแพร่ จะนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการวนอุทยานแพะเมืองผี ให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่ยั่งยืน เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามแบบมาตรฐานสากล

จากการดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis โดยเจ้าหน้าที่วนอุทยานแพะเมืองผี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบุคคลภายนอก ดังนี้

จุดแข็ง

- ๑) อยู่ห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดแพร่ ระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตร (คาดว่าจะแล้วเสร็จ ปี ๒๕๗๑)
- ๒) สภาพธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์ ป่าเต็งรังที่อยู่ใกล้เมือง และเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น มีขอบเขตพื้นที่ที่ชัดเจน
- ๓) การเดินทาง คมนาคม ห่างจากตัวจังหวัด ๑๕ กิโลเมตร มีความสะดวกสบาย การเข้าถึงง่าย ลานจอดรถกว้าง สามารถรองรับได้จำนวนมาก
- ๔) พื้นที่อยู่ใกล้ชุมชน ได้รับการสนับสนุนองค์การบริหารส่วนตำบลร่องพอง ในการอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเก็บขยะ การตัดกิ่งไม้
- ๕) บุคลากรมีศักยภาพ มีความรู้ ความสามารถ และพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- ๖) มีสิ่งอำนวยความสะดวก อาคาร สถานที่ บ้านพักนักท่องเที่ยว รองรับทั้งการฝึกอบรม การเข้าค่ายพักแรม
- ๗) พื้นที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการศึกษาเรียนรู้ของนักเรียน และประชาชนทั่วไป

จุดอ่อน

- ๑) สภาพอากาศในช่วงฤดูร้อน มีอากาศร้อนมาก ทำให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยวในพื้นที่ไม่นาน
- ๒) แหล่งน้ำสำหรับใช้ในฤดูแล้งไม่เพียงพอ และไม่สะอาด
- ๓) สัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยังไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่ ทำให้มีปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารในบางจุด/พื้นที่
- ๔) สิ่งก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ขาด เสียหายจากการใช้งานมานาน
- ๕) ค่าเฉลี่ยอายุของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

อุปสรรค ปัญหา

- ๑) บริเวณรอบๆ วนอุทยานแพะเมืองผี มีสุนัขจรจัดจำนวนมาก ทำให้มีสุนัขจรจัดเข้ามาในสถานที่ท่องเที่ยว
- ๒) เกิดการพังทลาย หรือการทรุดตัวของแท่งเสาหิน ซึ่งจะเกิดความเสียหายต่อแหล่งท่องเที่ยวแอ่งดินแพะเมืองผี ในอนาคต
- ๓) พื้นที่อยู่ใกล้ชุมชน พื้นที่โดยรอบเป็นไร่สวนผลไม้ มีความเสี่ยงที่ชุมชนจะเข้ามาในพื้นที่

โอกาส

- ๑) เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ
- ๒) มีศูนย์ราชการจังหวัดแพร่ ไกล่ล่วนอุทยานแพะเมืองผี
- ๓) หน่วยงาน/ส่วนราชการในพื้นที่จังหวัดแพร่ ให้ความสำคัญ และมาจัดกิจกรรมในพื้นที่

อย่างต่อเนื่อง

ที่ตั้ง

ตั้งอยู่ในท้องที่ ตำบลน้ำชำ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ โดยห่างจากตัวอำเภอเมืองแพร่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ตามแผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหารบกมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ระหว่างจังหวัดแพร่ (๕๐๔๕) วนอุทยานแพะเมืองผีอยู่ที่พิกัด ระบบ WGF ๔๗Q ๐๖๒๗๙๗๕E ๒๐๑๐๙๕๔N ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒๐๐ - ๒๑๐ เมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จด	ถนน/ทางหลวง หมายเลข
ทิศตะวันออก	จด	ที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	จด	ที่ดินเอกชน
ทิศใต้	จด	ที่ดินเอกชน

การแบ่งเขตการจัดการวนอุทยานแพะเมืองผี จังหวัดแพร่

วนอุทยานแพะเมืองผี มีพื้นที่ ๒๑๒ ไร่ มีอาณาเขตจดทางหลวงและที่ดินเอกชน จึงได้แบ่งเขตการจัดการ ดังนี้

๑. เขตนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation Zone) สีส้ม เป็นบริเวณที่มีจุดเด่นและสิ่งที่น่าสนใจตามธรรมชาติของพื้นที่ มีทิวทัศน์สวยงาม สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งนันทนาการหรือแหล่งท่องเที่ยวได้แต่ไม่สนับสนุนกิจกรรมนันทนาการที่รองรับคนหมู่มาก ปัจจัยหลักที่ใช้ในการพิจารณากำหนดเขตนี้คือ ศักยภาพของพื้นที่และช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ จุดเด่นและสิ่งที่น่าสนใจตามธรรมชาติของพื้นที่ ความเป็นไปได้ในการเข้าถึง การพัฒนาเส้นทางเข้าถึงในรูปแบบที่ไม่ทำลายธรรมชาติ ความปลอดภัยของพื้นที่และความคงทนทางด้านนิเวศวิทยาของพื้นที่ เขตนี้จะอนุญาตให้มีการพัฒนาเส้นทางเข้าถึงและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการได้ หากแต่การพัฒนาไม่ควรเข้มข้นเท่าเขตบริการ เปิดโอกาสให้ใช้ประโยชน์เพื่อนันทนาการในลักษณะไปกลับ ต้องมีการควบคุมตรวจสอบผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่อง

๒. เขตบริการ (Service Zone) สีเหลือง เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการใช้ประโยชน์อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการพักอาศัยของเจ้าหน้าที่ เป็นเขตที่มีการใช้ประโยชน์อย่างหนาแน่น เป็นพื้นที่ที่มีความคงทนทางนิเวศสูงถึงปานกลาง ไม่เป็นแหล่งที่อาศัยของพืช/สัตว์ที่หายาก มีสภาพธรรมชาติที่งดงาม

๓. เขตฟื้นฟูธรรมชาติ (Recovery Zone) สีนํ้าตาล เป็นบริเวณที่ต้องการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้คืนกลับสู่สภาพธรรมชาติ เป็นบริเวณที่เคยถูกรบกวนหรือบุกรุกทำลายอย่างหนักมาก่อน จนกระทั่งหากปล่อยไว้จะทำให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมรุนแรง วิธีการฟื้นฟูให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ หรือเป็นบริเวณที่เคยมีการนำพืชต่างถิ่น (exotic species) มาปลูก ในกรณีนี้จะต้องพิจารณาปลูกพืชท้องถิ่นขึ้นทดแทนใหม่ หลังจากการฟื้นฟูธรรมชาติประสบผลสำเร็จแล้วก็จะกำหนดเป็นเขตการจัดการที่เหมาะสมต่อไป

๔. เขตกันชน (Buffer Zone) สีชมพู เป็นเขตที่กำหนดให้ครอบคลุมพื้นที่โดยรอบแนวเขตเพื่อเป็นแนวกันชนระหว่างพื้นที่กับผลกระทบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบอุทยานแห่งชาติพิจารณากำหนดจากแนวเขตหมู่บ้านที่ตั้งประชิดแนวเขตวนอุทยาน ซึ่งมีแนวโน้มกิจกรรมที่อาจมีผลต่ออุทยานแห่งชาติ และโอกาสในการกระตุ้นกิจกรรมความร่วมมือด้านการอนุรักษ์

วิสัยทัศน์ “เป็นห้องเรียนธรรมชาติ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ด้านธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม สำหรับคนทุกเพศ ทุกวัย”

๑) กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว

- ๑) ชมแอ่งดินแพะเมืองผี และชมทิวทัศน์
- ๒) ชมต้นกระเปียน หรือ ดึกเดียม
- ๓) การเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติ และพันธุ์ไม้
- ๔) เป็นสถานที่จัดกิจกรรม ค่ายลูกเสือ การเดินทางไกล ของนักเรียน
- ๕) เป็นสถานที่พักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

๒) ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

๑) สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระยศในขณะนั้น ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงนำคณาจารย์และนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ทักษศึกษา พื้นที่วนอุทยานแพะเมืองผี จังหวัดแพร่ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๓

๒) เป็น ๑ ใน คำขวัญของจังหวัดแพร่ “สี่เมืองแพะเมืองผี”

๓) เมื่อ ปี ๒๕๕๔ สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ได้จัดให้เป็นแหล่งอนุรักษ์ทางธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะธรรมชาติ จากการผูกพันสักร่อนของตะกอน และมีการติดตามผลการประเมินทุกปี

๔) เป็นแหล่งทัศนศึกษา และการเรียนรู้ด้านธรณีวิทยา

๓) การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

วนอุทยานแพะเมืองผี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดแพร่ เป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยาสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้หลายแห่ง เช่น การเที่ยวชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สถานที่ทางพระพุทธศาสนา หัตถกรรม ผ้ามัดย้อม ในอำเภอเมืองแพร่ เชื่อมโยงพื้นที่อนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติวนอุทยาน และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดน่าน

๔) ผลลัพธ์

เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยาสำหรับประชาชน นักเรียน นักศึกษา ทำให้ชุมชนรอบพื้นที่มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีการจ้างแรงงาน และมีเงินหมุนเวียนในชุมชนเพิ่มขึ้น

๕) ความคุ้มค่าในการลงทุน

วนอุทยานแพะเมืองผี มีพื้นที่รับผิดชอบ ๒๑๒ ไร่ ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวในพื้นที่เฉลี่ยปีละ ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ คน มีนักเรียน นักศึกษาทุกระดับชั้น มาทำกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เฉลี่ยปีละ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ คน

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

การวิเคราะห์ข้อมูลของหน่วยงาน ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis อาจจะทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถาม หรือผู้ให้ข้อมูลมีความเกรงใจ ทำให้หน่วยงานอาจจะไม่ได้รับข้อมูลที่แท้จริง

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

เกิดจากการได้รับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล หากผู้ให้ข้อมูลมีความเกรงใจในการให้ข้อมูล จะทำให้หน่วยงานอาจจะไม่ได้รับข้อมูลที่แท้จริง

๙. ข้อเสนอแนะ

ในหน่วยงานต่างๆ ควรมีการจัดทำแผนการบริหารจัดการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทั้งหัวหน้าหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และควรมีการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานนั้นๆ ให้มีความทันสมัย และสามารถยืดหยุ่นได้

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

เผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบหนังสือเวียนของวนอุทยานแพะเมืองผี การแจ้งในที่ประชุมของหน่วยงาน

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

- (๑)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๒)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๓)สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(นางสาวเพชรรัตน์ จันทร์แก้ว)

วันที่...๕.../...มกราคม.../...๒๕๖๗...

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)นายเพ็ญ...ชวนะ...
(...เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส ทักษะ...)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติ
วันที่ ๕ / ม.ค. / ๕๗
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(...นายสม... นวล...)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๗
วันที่ ๑๐ / ม.ค. / ๕๗
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้คำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง แนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภายหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

๒. หลักการและเหตุผล

ช่วงก่อนการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด - 19 (COVID - 19) ประเทศต่างๆ ทั่วโลกประสบปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นสาเหตุให้โลกร้อน ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กในเขตเมืองใหญ่และพื้นที่อุตสาหกรรม ประเทศไทยก็ประสบปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) มาอย่างต่อเนื่อง

ต่อมาเมื่อต้นปี ๒๕๖๓ ได้มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด - 19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย มีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนจำนวนมาก ทำให้รัฐบาลต้องบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมไม่ให้โรคแพร่กระจาย และลดจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ รวมทั้งการใช้มาตรการต่างๆ เพื่อควบคุมเชื้อโรค ส่งผลกระทบต่อธุรกิจเกือบทุกสาขา จนเป็นแรงกดดันให้ต้องหาแนวทางในการปรับตัว เพื่อให้มีความอยู่รอดในภาวะวิกฤตครั้งนี้ จึงเกิดมาตรการปิดเมือง ปิดประเทศ จำกัดกิจกรรมการบินหรือการเดินทางข้ามประเทศ รวมถึงการควบคุมการทำกิจกรรมนอกบ้าน ห้ามการเดินทาง เกิดรูปแบบการทำงานที่บ้าน (Work from Home) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งมาตรการเหล่านี้ส่งผลให้พื้นที่ธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน และพื้นที่อนุรักษ์ ไม่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชม ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

การปิดการท่องเที่ยว หรือการจำกัดการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ลงชั่วคราว เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 เป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้ธรรมชาติได้ฟื้นตัว ปราศจากการรบกวนจากการทำกิจกรรมของมนุษย์ โดยที่ผ่านมามีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เช่น พบการขึ้นมาวางไข่และทำรังของเต่ามะเฟือง ตามชายหาดต่างๆ ของฝั่งทะเลอันดามัน การพบฝูงวาฬ พะยูน และสัตว์ทะเลหายาก บริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา การพบ เลียงผา ละมั่ง ไก่ฟ้าหางดง ฝูงกระทิง ในพื้นที่ป่าธรรมชาติ เป็นต้น

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) และประชาชนในประเทศได้รับการฉีดวัคซีนอย่างทั่วถึงแล้ว รัฐบาลได้เปิดประเทศให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้เข้ามาในประเทศไทย ทั้งการติดต่อทางธุรกิจ การท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งการท่องเที่ยวถือเป็นรายได้หลักของประเทศ ที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ทำให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไป เป็นทั้งโอกาสและความท้าทายให้หน่วยงานต่างๆ ได้มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตด้วย ซึ่งการกำหนดแนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภายหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ต้องดำเนินการให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยดำเนินการให้สอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนระดับที่ ๒ ประกอบด้วย

- ๑) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน
- ๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

แผนระดับที่ ๓ ประกอบด้วย

- ๑) นโยบายรัฐบาล
- ๒) นโยบายป่าไม้แห่งชาติ
- ๓) แผนการพัฒนาการป่าไม้แห่งชาติ
- ๔) แผนแม่บทแก้ไขปัญหการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การบุกรุกที่ดินของรัฐ และ

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

- ๕) นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖) แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และแผนปฏิบัติราชการของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

แนวความคิด

อุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ ถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่ทุกคนอยากไปท่องเที่ยว ซึ่งการเกิดโรคระบาดที่ผ่านมา ทุกคนเกิดความตระหนักและมีการดูแลสุขภาพ ทำให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวหรือการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เป็นแบบ New Normal กับชีวิตวิถีใหม่ของคนไทย ซึ่งจะเป็นแนวทางหรือรูปแบบการท่องเที่ยวได้ในอนาคต ดังนี้

๑. Booking (in advance) นักท่องเที่ยวมีการวางแผนการท่องเที่ยว การเดินทาง ก่อน - ระหว่าง - หลังการเดินทาง มีการจัดสรรคนหรือผู้ร่วมเดินทางในการท่องเที่ยว มีการจองทุกอย่างล่วงหน้า เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ตัวเข้าชม ยานพาหนะการเดินทาง เป็นต้น เป็นการการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว จำกัดกลุ่มให้มีขนาดเล็กลง เน้นไปที่นักท่องเที่ยวคุณภาพ การบริหารพื้นที่แบบเว้นระยะห่าง (Social Distancing)

๒. Environmental Enthusiast มีการอนุรักษ์และรักษาธรรมชาติที่พื้นตัวดีขึ้น นักท่องเที่ยวจะกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓. Safety (comes first) การให้ข้อมูลข่าวสารเสนอแนะเพื่อการตัดสินใจ นักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับความสะอาด ความปลอดภัย และสุขอนามัยที่ดี ข้อมูลจึงเป็นสิ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว

๔. Technology (enhanced tourist experiences) เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการท่องเที่ยว มีการศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยว การจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวก่อนการเดินทางท่องเที่ยว หรือมีรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเสมือนจริง (Virtual Tour) เนื่องจากมีการทำงานที่บ้าน (Work from Home) ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์อันทรงคุณค่าสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่นั้น ๆ

ข้อเสนอ

อุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่อนุรักษ์ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะต้องดำเนินการปรับปรุงการให้บริการให้พร้อมรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ New Normal ต้องวางแผนการพัฒนาอุทยานแห่งชาติ โดยมีการดำเนินการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนี้

๑. การประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนทั้งประชาชนทั่วไป นักท่องเที่ยว ได้มีความรู้ ความตระหนักและเห็นความสำคัญของการดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า สัตว์ทะเล โดยอาจร่วมมือกับทุกภาคส่วน รวมทั้งการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในโรงเรียน

๒. การปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ต้องมีการลงทะเบียนเข้า - ออกที่ชัดเจน สถานที่ต้องมีการทำความสะอาด มีการกำจัดขยะตามหลักสากล ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งห้องน้ำ/ห้องสุขา บ้านพัก การอำนวยความสะดวกแก่คนทุกเพศ ทุกวัย คนพิการ/ผู้สูงอายุ โดยเน้นเรื่องความสะดวกและปลอดภัย มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวัน การเว้นระยะห่างทางสังคม

๓. การใช้เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต การปรับปรุงสื่อประชาสัมพันธ์ให้เป็นปัจจุบัน ทั้งเรื่องสถานที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ตลอดจนข้อมูลการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ เนื่องจากการท่องเที่ยวในอนาคตนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการท่องเที่ยว ทั้งการเดินทาง ที่พัก มีการลงทะเบียนการจองเข้าอุทยานแห่งชาติล่วงหน้า โดยใช้แอปพลิเคชัน มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมประสบการณ์การท่องเที่ยว การใช้กล้องถ่ายภาพสัตว์ป่า การถ่ายทอดประสบการณ์การท่องเที่ยวแบบทันที (Real-time) การท่องเที่ยวแบบเสมือนจริง

๔. การกู้ภัยในอุทยานแห่งชาติ มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง มีการฝึกซ้อม จำลองสถานการณ์ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ

๕. การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ทั้งการต้อนรับ การทำความสะอาด การสื่อความหมายธรรมชาติ การใช้เทคโนโลยี การกู้ชีพกู้ภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น จะต้องมีการอบรมและฝึกซ้อมอยู่เป็นประจำ

๖. การดำเนินการเพื่อเข้าสู่การท่องเที่ยวแบบมาตรฐานสากล มีสัญลักษณ์แสดงความปลอดภัยที่เป็นแบบสากล เช่น สัญลักษณ์อุทยานแห่งชาติสีเขียวของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สัญลักษณ์ตามมาตรฐาน SHA ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แหล่งท่องเที่ยวตามมาตรฐานของกรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

๗. การสร้างเครือข่ายและส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยมีการให้ข้อมูล ความรู้เรื่องอุทยานแห่งชาติ ผ่านเครือข่ายที่มีอยู่ เช่น อาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ คณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติ หรือชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นภาคีเครือข่ายท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีร้านค้าชุมชน สนับสนุนให้มีการจำหน่ายสินค้าชุมชน การจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

๘. การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ วัฒนธรรม การเกษตร ศิลปะ หัตถกรรม อาหาร ที่พัก กับคนในชุมชน เพื่อการกระจายรายได้และการเข้าถึงทรัพยากร

๔. การปิดการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติประจำปี โดยคำนึงถึงสภาพในแต่ละพื้นที่ ประกอบ การรองรับพื้นที่กับจำนวนนักท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ประชาชน นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ จะได้มีความรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
๒. นักท่องเที่ยวมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ
๓. สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สวยงามและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ สัตว์ป่าได้ฟื้นตัวตามธรรมชาติมากขึ้น
๕. การใช้เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต การสื่อสาร ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลอุทยานแห่งชาติได้มากขึ้น สามารถรับรู้ข้อมูลได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น เพื่อประกอบการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ
๖. เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติมีความรู้และทักษะในการให้บริการการท่องเที่ยว มีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตได้
๗. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับการอุทยานแห่งชาติและรายได้จากการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เชิงปริมาณ นักท่องเที่ยวมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๘๐ วัดโดย ปริมาณขยะที่ทิ้งในอุทยานแห่งชาติลดลง การเกิดอุบัติเหตุในอุทยานแห่งชาติลดลง

เชิงคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ สัตว์ป่าได้ฟื้นตัวตามธรรมชาติมากขึ้น วัดโดย พบพันธุ์พืช หรือพันธุ์สัตว์ป่าที่หายากในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

(ลงชื่อ)

(นางสาวเพชรรัตน์ จันทร์แก้ว)

วันที่...๕.../.....มกราคม...../...๒๕๖๗....

ผู้ขอประเมิน